

این وضع نابسامان انفجاری بدنبال داشت

ذین العابدین قربانی

با توجه به تحقیقات مورخان شرق و غرب و
استادی که در دست است بخوبی روشن میشود که
ایران در عصر ساسانیان آماده انفجار عظیمی بود.

«قادسیه» در بررسی هزار سر باز مسلمان که فاقد
تسليحات کافی و مدرن بودند، مقاومت کنند (۱) و
بالاخره جنک به نفع مسلمانان، پایان پذیرفت و
پایخت شکوهمند امپاطوری عظیم ایران (مدائن)
سقوط کرد و کم کم همه نقاط وسیع کشود به دست
حکومت مرکزی اسلام افتاد
اینک عواملی که جامعه کهنسال و متبدی ایران
آن روزها از درون پوسانده و آماده برای یک انفجار
و سپس پذیرش اسلام نموده بود، در چند قسمت
مورد بررسی قرار می‌دهیم:

۱- فساد رژیم حکومتی
رژیم حکومتی ایران آنروز: مانند دیگر از
کشورهای آن زمان، رژیم استبدادی بود.
سلطین ساسانی خود را م وجوداتی مافوق

ایران آنروز، در حدود ۱۴۰ میلیون نفر جمعیت
داشت و سمت خاکشی ایران کنوی بودیا بسیاری
از مناطق کشورهای دیگر مانند نواحی بلخ و بخارا
و سمرقند و خوارزم و هرات و غزنی و فرغانه و بخش
مهی از عراق و قفقاز و...
کشور پنهان اورایان در زمان ساسانیان، با آنکه
وارث تمدنی عالی و دارای موقعیتی خاص بود و یکی از
دو قطب مقتدر و با عظمت جهان آن روز به شماره میرفت،
در اثر نظامهای غلطی که در آن حکم رما بود و به
خطای اعمال نایسند پاره ای زمامداران خود کامه
ورهبران گمراه مذهبی آن، آنچنان آبتن انفجار
و گرفتار نارضایی عمومی شده بود که با داشتن
مددن ترین تجهیزات نظامی وسیع کردن ۱۲۰
هزار سر باز مجهر به فیلهای جنگی توانست در جنک

(۱) کامل ابن اثیرج ۲ ص ۳۱۱-۳۱۲

میشد (ماهند هرمز چهارم که بدت پسرش خسرو پروریز کور و کشته شد) و گاهی شیرویه شکم پدرش خسرو پروریز رامیدر بد و گاهی کوداتاهای پی در پی، مملکت را چنان به هرج و مرج و ناامنی میکشانید که در فاصله چهار سال ده پادشاه عوض میشد (۲) و هزاران نفر به عنوان مخالف و موافق، مقتول و زندانی میشدند!

سلاطین ساسانی در جمیع شئون مملکت فعال مایشاء بودند و کسی حق نداشت در برابر نظرات آنها عقیده دیگری ابراز نماید.

«طبری» نقل میکند: «آن شیروان در باره مقدار مالیات‌های اراضی و چگونگی نگهداری آنها انجمنی تشکیل داد و نظریه خود را ابراز کرد آنگاه از مردم نیز نظرخواست، کسی برخلاف نظر او سخنی نگفت مگریکی از دیران ا شاه برا آشنا و دستور داد با قلمدان به قدری اورا زدند تا هلاک شد» (۳)

و گاهی فرمانهای از آنها صادر میشد که نشان دهنده کمال دیکتاتوری آنها است مثلاً طبری می‌نویسد: «کسری آذجان مردم را حقیر می‌شمرد که هیچ سلطان با تدبیری چنان نمیکند و تکبر و جرأت او بر خدا به جائی رسیده بود که به رئیس نگهبانان خاصه اش «ذاذان فرخ» دستور داد تا همه زندانیان را که عده‌شان به سی و شش هزار نفر می‌رسید، بکشد» (۴)

بشری و فرزندان خدا می‌دانستند! «گریستن سن» در این باره می‌نویسد: «سلاطین ساسانی خود را در کنیه‌ها همیشه پرستند گان مزدای (مزدیسن) خوانده اند، اما در عین حال خود را شخص دبایی (بن) را از نزد خدایان (یزدان) نامیده اند!

شاهی و دوم نامه‌ای که به امیر اطوروه گفسته اند، نوشته است خود را به القاب مجلل «شاه شاهان»، قرین ستار گان؛ برادر مهر و ماه، ملقب به دوه است! خسرو اول به این اوصاف و القاب، میاهات می‌جویید و خود را «وجودی الهی»، نیکوکار و گسترنده صلح و سلم در کشور، واجب الاحترام، نیکبخت، پرهیز گار، کسی که ایزدان اور اسعادات مند و صاحب قدرت کرده اند؛ فهرمان فهیز مانان، ساخته شده، بعصورت یزدان، میخواند! و خسرو دوم حتی خود را چنین خوانده است: «آدمی فنا ناپذیر از فیلان خدا وان، و خدائی بسیار جلیل در میان مردمان، و صاحب شهرت بسیار و کسی که در طلوع با آفتاب قرین است» (۱)

با آنکه حکومت امری مورونی و مختن بسی خاندانهای مخصوصی بود و دیگران هواز از رادر سر نمی‌پروردندند، در عین حال اعضای همان خاندانها در سرتصابح این مقام به جان یکدیگر می‌افتادند، گاهی پدری به دست پسری کور و کشته

(۱) ایران در زمان ساسانیان ص ۲۸۴

(۲) ایران در زمان ساسانیان ص ۵۲۲

(۳) تاریخ طبری ج ۲ ص ۶۶۰-۶۶۱

(۴) تاریخ طبری ج ۲ ص ۱۰۴۳

غیره، و سه هزار مرد برای پیشخدمتی داشته و او دارای هشت هزار و پانصد اسب سواری و هفتاد و شصت فیل و دوازده هزار قاطر نیز بوده است (۲) او هیچ‌گاه از شهو ترانی سیر نمی‌شود؛ دوشیزگان و بیوگان را در هرجا نشانی میدادند به حرم خسود می‌آورد. هر زمان که میل به تجدید فراش پیدا میکرد، نامه‌ای چند به فرمانروایان اطراف میفرستاد و در آن وصف زن کامل عبار را درج می‌کرد، پس عمال او هر جا ذنی را با وصف نامه مناسب میدیدند به خدمت میبردند (۳).

پولها و تجملاتی که او در مدت ۳۸ سال از مال ملت جمع آوری کرده بخود اختصاص داده اتفاقاً شکفت آور است. او تنها در سال هیجدهم حکومتش قریب ۴۶۸ میلیون عشقال زدبه گفنج تیسفون منتقل کرد. دارایی نقد او در سال سیزدهم ۸۰۰ میلیون عشقال طلا و در سال سی ام ۱۵۰ میلیون مثقال بود!

از این گذشته مقدار کثیری جواهرات توجه مهای گرانیها داشت که بیشتر از عجایب روزگار بود. افزایش ثروت او در سالهای اخیر به سبب وصول بقایای مالیاتی بود که بدون اندک ترحم و رعایتی از مردم میگرفتند از این گذشته مبالغی زیاد به عنوان غرامت اموالی که از خزانه اسرافت شده بای طرق مختلف تلف گشته بود از مردم میگرفت (۴).

البته باید توجه داشت که این ذرائع اندوزی ها و لخچی ها اختصاص به خسرو پرویز نداشته

«فالبی» درباره قیامت و خود کامگی «خسرو» چنین مینویسد: «خسرو را گفتند: فلاں حاکم را به درگاه خواندیم تبلل ورزید. جواب دادا گر برای اودشوار است که به تمام بدن نزد ما آید، ما به جزئی از تن او را کننا میکنیم! تاکار سفر بر او آسان تو شود؛ بگوئید سر او را به درگاه ما بفرستند!» (۱)

در باره ساسانی به قدری در عیش و نوش و زراغه‌وزی و ولخرجی اسراف می‌کرد که نقل همه آنها بیازمند به تألیف کتاب مستقلی است و ما تنها به گوشه ای از زندگی افسانه ای «خسرو پرویز» که معاصر با اسلام بوده با اتخاذ سند از مورخان معروف می‌پردازیم:

طبری درباره اوایل طور مینویسد: «هیچ یک از سلاطین مانند اومال و ثروت جمع نکرده است، سوادان او به قسطنطینیه و آفریقا رسیده بودند، زمستان را در مدائن و تابستان را میان آن و همدان به سر میبرد، میگویند: اودوازده هزار زن و کنیز و نهصد و ندوونه فیل و پانصد مرکوب سواری از اسب تا قاطر داشته است او از تمام مردم نسبت به جمع آوری جواهرات و ظرفهای قیمتی و نظائر آنها لاعلامندتر بوده است.

و به نقل دیگر: سه هزار زن که با آنها هم خواهی میکرده و هزاران کنیز برای خدمت و رقص و آوازو

(۱) ایران در زمان ساسانیان ص ۴۷۳

(۲) تاریخ طبری ج ۲ ص ۱۰۴۱

(۳) ایران در زمان ساسانیان ص ۴۹۶-۴۷۵

بر درآمد» و «مالیات اراضی» و «مخارج فوق العاده» و «تحفه ها» و «دهای روزهای عید و عزرا» وجود داشت «دانیل دنیت» در کتاب «جزیه در اسلام» مینویسد: «حدود سی نوع عوارض در ایران دوره ساسانی برای اخاذی از مردم وجود داشته و حتی طبقات بالا از طبقات پائین جزیه میگرفتند!» در حالیکه بسیاری از اشراف و روحانیون شر و تمند به بهامه های مختلف از پرداخت مالیات متعاف بودند، (۳)

در عین خدائی از قرس، خواب و آرام نداشتهند

سلاطین ساسانی از مردم توقع بندگی داشتند ولی از خشم ملت بقدرتی می ترسیدند که شب چهل موضع به عنوان اطاق خواب برای آنها در نظر میگرفتند و گاهی میشد که در هیچ یک از آنها نمیخواهیدند!

«گریستن سن» در این باره مینویسد: «کسی که میخواست محضر آنها شرفیاب شود پس از تحصیل اجازه رسی که خود تشریفات زیادی داشت، می باید دستمال «بیت قی دان» بنظور جلوگیری از آلوهه شدن «فرشتهن» از بخار دهان به «همان بگیرد» و دربرابر آنها به خالک بیافتد و سجده کند، و تا اجراه نمکند بر نخیزد، آنگاه بادست سلام دهد، و پس از صدور اجازه سخن گفتن، سخن را با دعا به جان آنان بدین عبارت آغاز میکرد:

بلکه بسیاری از سلاطین ساسانی: دارای چنین وضعی بودند مثلاً «بزد گرد» آخرین پادشاه ساسانی هنگامی که از مدائن فراموشی کرد آفراد و ائمه ای که با خود همراه می برد عبارت بود از: هزار نفر طماخ، هزار تن رامشگر، و هزار تن پوزبان، و هزار تن بازبان، و جماعتی کثیر از سایر خدمه همراه او بودند و او این گروه را هنوز کم میدانست! (۱) و قیکه خود آنها تا این اندانه عیاش باشند طبیعاً حاشیه نشینان آنها نیاز ندارند و اگر زیبا غربت ملک خورد سیبی برآورند غلامان او درخت از بینه دست کمی از آنها نخواهند داشت.

«گریستن سن» درباره اندوخته های یکی از استانداران دولت انشیروان در ایالت آذربایجان چنین مینویسد: «دوباره هزار دینار پول نقد، سبده هزار هزار دینار وسائل تجمل و مناع ذریغه و سرمیشه، پانصد هزار هزار دینار جواهرات. در خراسان و عراق و آذربایجان شهری نیود که در آن ده پاره یا هفت پاره ملک و آسیاب و کاروانسرا و گرمابه و مستقل نداشته باشد.

سی هزار چهارپا، هزار و هفتصد غلام رومی و حشی و چهارصد کنیز نیز داشته است! (۲) باید توجه داشت که این ثروتها و اسراف و تبذیرها همه از دست رنج طبقه ضعیف و مولد کخود با قدر و بدینچی دست به گریبان بودند تأمین می گردید. هنایین فراوانی از قبیل «مالیات

(۱) ایران در زمان ساسانیان ص ۵۲۵

(۲) ایران در زمان ساسانیان ص ۳۹۹

(۳) محمد خاتم پیامبران (ص ۷۶)

(۴) ایران در زمان ساسانیان ص ۴۲۴

و گاهی پادشاه در هیچ کدام آنها نمیخواهد بلکه شب را در اطاقی محقر به سرمیرد و بجای ناز بالش سر زیر بازوی خود قرار میداد ! (۱۱)

بطوریکه بعداً توضیح خواهیم داد این اوضاع نابسامان و حکومتهای فاسد جان مردم را به لب آورده منتظر یک انفجار عظیم و نجات دهنده‌ای بودند که اسلام آمد و مردم را از نندگی غیر خدا نجات بخشید .

جاویدان باشد، کامیاب باشد، و آنها را با جمادات: شما وجوداللهی، اولین انسان خطاب مینمودو... درجای دیگر مینویسد: «اقدامات مخصوصی برای حفظ جان سلاطین اذسوء آصد به عمل می‌آمد، هیچ‌کس محل خواب سلطان را نمیدانست همانطور که اشاره شد نقل می‌کنند: که برای اردشیر اول و خسرو اول و خسرو دوم و بسیاری از پادشاهان ساسانی چهل بستر در نقاط مختلف تهیه میکردند

ضایعه اسفناک

با کمال تأسف در ماه گذشته (۱۴ صفر ۱۳۹۲) حضرت آیت‌الله‌فضل‌النگرانی که یکی از شخصیت‌های علمی و روحانی و استادی با سابقه حوزه علمیه قم بود بدرود زندگی گفت . فقید سعید در سال ۱۳۱۴ هجری قمری در لندن قفاره دیده به جهان گشود ، و تحصیلات ابتدائی و قسمی از سطوح عالی را در اردنیل و زنجان به پایان رسانید ، و برای تجدید دیدار از استگان رهسپار وطن گردید ، سپس به علیزادگاه خود را به عزم اقامت در مشهد ترک گفت و مدتها از محضر مرحوم آیت‌الله آفای آقا میرزا محمد آفازاده استفاده نمود . و پس از تأسیس حوزه علمیه قم رحل اقامت در قم افکند ، و از حوزه درس دوزیم بزرگ شیخه مرحوم آیت‌الله حائری و مرحوم آیت‌الله بروجردی استفاده کامل برد ، و به تربیت گروهی از فضلا پرداخت .

از آثار علمی وی تحریرات سلوه حائری ، و تعلیقاتی بر درر الاصول و نهایة الاحکام که یک جلد آن چاپ شده است و یک سلسله رسائل‌های مختلف ، می باشد .

ما این ضایعه بزرگ را به جامعه روحانیت مخصوصاً به بازماندگان ایشان تسلیت می‌کوئیم .